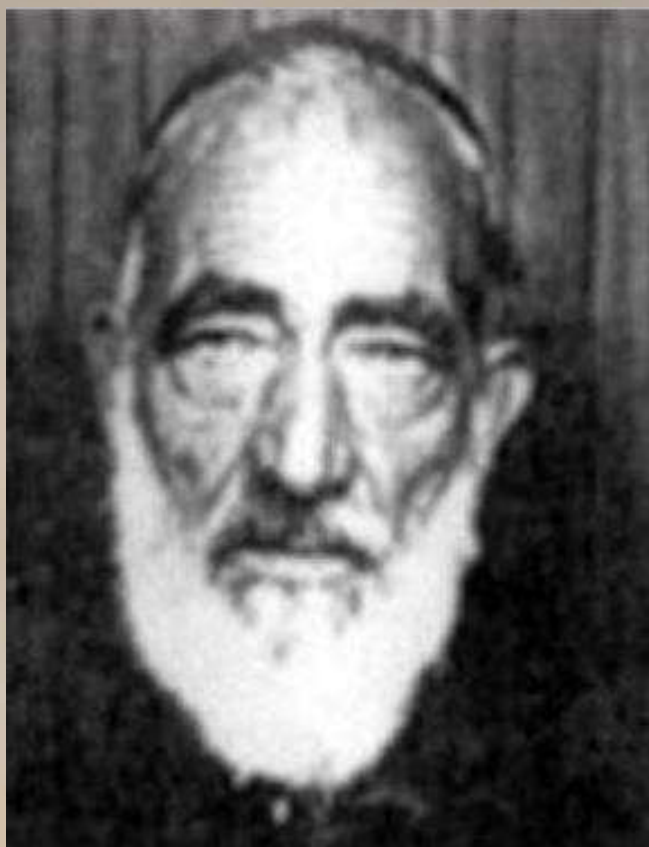

אריה משלה ירושלמי

תרס"ג - תשנ"א

1903-1991

אלבום זה הוא חלק מתכנית ההנצחה הארצית,
מיזם חברתי וערכי, אשר במסגרתו בני נוער פוגשים
משפחה שכולה, לומדים ושומעים על יקיר ליבן
ומכינים אלבום הנצחה.

התלמידים המשתתפים בתכנית זו, מבצעים
את פעילותם במסגרת תוכנית מעורבות חברתית.
התלמידים מלווים בכל שלבי הפעילות
על-ידי פרחי הוראה מהמכללות האקדמיות לחינוך.

תכנית זו נעשית בשיתוף הגופים הבאים :
אגף בכיר הכשרה והתמחות עובדי הוראה, משרד החינוך
הארגון היציג לנפגעי פעולות איבה
התיכון המסורתי
ומכללת אפרתה.

כתיבה ועריכה התלמידים: יואב טובול ויואב יפרח תיכון המסורתי, ירושלים.
לווי הנחייה פרח ההוראה: דניאל רביבו ממכללת אפרתה.

מדינת ישראל
משרד החינוך
אגף להכשרת עובדי הוראה

אריה משלה ירושלמי

אלבום זה מוקדש לזכרו של

אריה משלה ירושלמי

תרס"ג - תשנ"א

1903-1991

ילדות

בן בכור להוריו

אריה משלה ירושלמי

נולד בפברואר 1903, תרס"ג

להוריו מרדכי ושרה.

התגורר בירושלים, ברחוב ירמיהו.

בילדותו למד בחידר ולאחר מכן

בישיבה ביזד באיראן.

אריה גדל והתחנך בבית דתי.

אריה בן בכור להוריו מתוך ארבעה

אחים.

כשהתייתם בגיל 13 מאביו, עזר לאימו

לפרנס את אחיו הצעירים,

כשהצעיר מבניהם היה בן שנה וחצי.

הוא עסק במסחר ובשיווק מוצרים בכדי

לפרנס את המשפחה ולדאוג למילוי כל

מחסורם.

یزد

יזד והעליה לארץ

יזד היא אחת הערים החשובות
באיראן.

ליהודים שגרים ביזד יש מנהגים
שונים והם נחשבים לעדה בפני
עצמה.

ביזד קיימים בתי כנסת עתיקים בהם
התפילות מתנהלות באופן קבוע-
שחרית מנחה וערבית,
גם בימי חול וגם בשבתות וחגים.

לאחר עלייתם ארצה, שכנה קהילה
גדולה של יהודי יזד בשכונת
הבוכרים בירושלים.
הקהילה בנתה לעצמה את בית
הכנסת היזדים ברחוב אדניהו הכהן
המשמש כבית כנסת מרכזי של בני
העדה עד ימינו אנו, בהנהגתו של
רב העדה היזדית בארץ ישראל-
הרב יוסף שרגא.

בגרות

אריה התחתן עם אסתר.

בשנת 1956 עלה אריה עם אשתו,
ילדיו, אמו, אחיו ואחיותיו לארץ
ישראל.

המשפחה השתכנה
בתחילה במעברה.
אחר כך הם עברו לירושלים.

אריה עבד בעבודות מזדמנות
מעלות השחר ועד לחשכה
על מנת לפרנס את ילדיו. היה
חשוב לו להקנות להם השכלה
רחבה. הוא עזר לכל אחד מילדיו
לרכוש מקצוע, ודאג להם כלכלית
עד שהקימו משפחות בעצמם.

אריה התחתן עם אסתר,
וביחד הביאו לעולם שבעה
ילדים: מרים, שושנה, משה,
עזרא, יפה ושמעון.
בן נוסף, רבי, נפטר ממחלה
ממארת.

בתמונה: בחתונה של בתו יפה
ובעלה מרדכי

ממעלותיו של אריה

"איש תם וישר, מרבה זסד,
תומך בתורה וכלומדיה,
עוזר ומכלכל יתומים ואביונים
ומזזנך את בניו ובנותיו
לתורה ולמצוות"

לימוד תורה והשבת

אריה אהב להשתתף

בשיעורי תורה.

הוא היה מכבד ומענג את

השבתות באמצעות שירת

שירי שבת.

בתמונה

בית כנסת היזדים בשכונת הבוכרים

סיפור הנפילה

במוצאי שבת, בימי מלחמת
המפרץ, בעת שאריה היה בדרכו
מבית הכנסת לביתו ברחוב בר
אילן, נשמעה אזעקה מפני
נפילת טיל.

רכב פרטי שנסע במהירות
כנראה כתוצאה מהבהלה, פגע
באריה.

"שושנים עצובות" - עידן רייכל

"שם בהרים שמעל הכפר שלנו
יש שם גן של שושנים
מחר אצא לי השכם בבוקר
עם ציוץ הציפורים
אביא לאהובי משם פרח
משדה האדומים
אדע, אני שלו והוא שלי לעולמים

ירדתי מההר לכפר שלנו
בשערי שושנים
אך אהובי לא בבית
שקט בין החדרים
שם בנהר שליד הכפר שלנו
אהובי בלילה לא חזר
מצא לו אהובה אחרת וליבי נשבר

הו, אלוהים תעשה שיבוא
מחכה ביום ובלילה
לא, אין לי כח שעוד יום יבוא
שושנים עצובות, והוא לא פה
אלוהים תעשה שיבוא
מחכה ביום ובלילה
לא, אין לי כח שעוד יום יבוא
שושנים עצובות, והוא לא פה"

ב-י' באדר תשנ"א, 23/2/1991,

הובא אריה למנוחת עולמים

בחלקת תמיר בבית הקברות

שבגבעת שאול ירושלים.

אריה בן 88 במותו.

מצבתו של אריה
סבנו היקר

תְּהִי נִשְׁמָתוֹ צְרוּרָה בְּצִרוֹר
 הַחַיִּים
 יִהְיֶה זְכוֹרוֹ בָּרוּךְ

הנצחה

קווים לדמותו

במשך חייו עבד אריה קשה מאוד,

ללא לאות, בעבודות שדרשו

מאמץ רב.

הוא תמיד חסך מעצמו

בשביל משפחתו ובשביל האחר.

אריה אהב וכיבד תלמידי חכמים.

עזרה לאחר

מעשה שהיה- אביה של ילדה מכיתת בנו
נפטר.

אריה שחוה על בשרו חיים בלי אב,
נתרם לעזרתם.

במשך תקופה ארוכה שלח אריה עם בנו
אוכל למשפחה, והעביר להם סכומי כסף
במעטפה.

לאחר זמן מה שנהגו כך אריה ובנו,
התלונן הבן על עייפותו הנגרמת מהליכת
המרחק הרב שבין הבתים.

אף על פי כן המשיך אריה להפציר בבנו
שימשיך לעזור ולקיים את המעשה הטוב
והנשגב הזה.

אריה שיתף את בנו בחווייתו האישית
הקשה של גדילה בבית ללא אב. הוא
תיאר מהי הרגשתו של ילד יתום.
וכל זה, לשם גיוס בנו למצווה.

השמחה בבית

"בגינת הבית צמחו מגוון עצי פרי-
עץ שזיף, עץ לימון, עץ שסק, עץ
גויאבות, עץ תפוזים ועץ סברס.
מידי יום נהגנו לקטוף את הפירות
ולאכול אותם כשהם עסיסיים.
במרכז הגינה מוקמה באר עם
מתקן שאיבה שממנו שאבו מים
לפרדסים הסמוכים.
בסמוך לבאר הייתה קיימת בריכה
עגולה, בקוטר 2 מטר ובגובה 2
מטר.
אבא נהג למלא את הבריכה הזו
בימי שישי כדי שנוכל להשתכשך
בה בשבת"

מספר: משה ירושלמי

שמחה משפחתית

בתמונה:

עזרא, יאיר, שרה, שי, עודד, רביב,
מאירה, יפה ואריה משלה ירושלמי.

הצוואה של אריה

אריה לא הותיר אחריו צוואה.

למרות זאת ידעו ילדיו
מהיכרות מעמיקה
איתו, שהוא היה רוצה
שהם יישארו תמיד יחד.
בנוסף ידעו, שבמותו כמו
בחיוו, רצונו שילדיו ימשיכו
להיות קרובים לתורה, יעסקו
במעשים טובים וירבו בתפילה
ובמצוות.

חוויות מכתיבת האלבום

דבר התלמידים

באופן אישי התעניינו רבות

בהכנת האלבום על אריה.

נהנינו ללמוד על דמותו ועל האיש

שהיה.

יואב טובול, יואב יפרח

תלמידי המסורתי

דבר הסטודנטית

נהניתי מאוד לעבוד עם יואב טובול

ויואב יפרח. הם היו שותפים

בהכנת האלבום, והיה כיף לראות

את מידת ההשקעה וההתעניינות

בסיפורו של אריה.

מקווה שתאהבו את האלבום

שהכנו יחד.

בשבילי זו הייתה זכות גדולה

לקחת חלק בפרויקט כזה

דניאל רביבו סטודנטית